

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Vernum tempus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A huc, avem sub alio Rege conspectam quatuor capitibus insignem, latissimumque frugum omnium proventum subsecutum.

VER ET HYEMS. CAP. XXXV.

Sunt qui per venientem Gruem, tempus vernum; per abeuntem, hyemem significari tradant: quandoquidem ea ales omnino est veris & hyemis nuncia, modo veniens, modo recedens: propterea quod calorem & frigus peregregie praesentia. Itaque cum frigus ingruit, alte sublata vastum quid inclamat: cum vero clementius est natæ cœlum, per intervalla vocem emittit, & tacitura prope modum allabut: atque ita vel ex accessu, vel recessu, & ex earum voce, nunc veris, nunc hyemis admonemur.

*Grise Ge-
nus byennium
nuru-jat.*

DE MILVIO. CAP. XXXVI.

NE vero picturæ desint, ex quibus temporum qualitates indicentur, cum æstatem Cicada, autumnalem vindemiam Epos, brumale tempus Alcyone, ver Cuculus, Luscinia, & aliquot alia, advolat hic Milvius, in hujusmodi ipse quoque hieroglyphicorum caveam includendus.

VERNUM TEMPUS, CAP. XXXVIII.

Rat enim Milvius ipse quoque verni temporis hieroglyphicum, propterea quod ales ea verno
primum tempore incipit apparere, certissimumq[ue] sit ejus nuncium. Unde etiam proverbium e-
manarit, *Milvius procumbe*: qui scilicet pauperum sit mos, hyeme jam desaviente, qua male sem-
per afficiuntur, adventantibus Milviis procumbere eo genuum cultu, quo Reges coli solent, ut apud
Suidam legas. Aristophanes ait, eo apparente contrarium autumnū tempus ingruere, adesque
tontendi opportunitatem. Nomen autem illi *ixiω* apud Græcos in adventu, quod tanto scilicet
desiderio expectatus accedat. Hanc autem loci temporisque cognitionem sacræ etiam nostræ literæ
per Milvium offendunt, in quibus habetur: *Milvius in calo non ignorat tempus suum: Turdus & Hi-*
rundo, & Ciconia, tempus ipse quoque adventus sui observare, populus autem meus iudicium Domini
non cognovit.

LOCUPLES. CAP. XXXVIII.

Et Persius prius dixerat : *Dives arat Curibus quantum non Milvus oberrat.*

RAPACITAS. CAP. XXXIX.

DEDENIM philosophi antiquiores illi, qui doctrinam ab Egyptis magna ex parte mutuati sunt, deq; hominum moribus per palingenesias figura differere, cuiusmodi est Plato, quiq; eum secuti sunt Plotinus & Harpocration, Boethius & Numenius, rapacitatem per alitem hujusmodi intelligi tradidere, hominesq; eos, qui avaritia studuisserent, promptiq; semper ac parati ad imbecilliorum expilations, & rapinas, & violentas tyrannides fuissent, in Milvios ac lupos converti, ut Socrates, Phaedone, disputat, abireq; omnia in ea genera opinati sunt, quorum in vita moribus similes fuissent. In Divinis quoq; literis Milvis pro graffatore prae donecne ponitur, Psalmus, ubi secundum Hebraeos haberet aut Hieruchius, Milvi abies domus est Aristophanes ad hanc alludens rapacitatem, *ix̄t̄a dixit παντὸς οὐλεον καὶ ἀπεργα τεῖχον, αλιτερον omnium ac rapaceum Milvum.* Admiratur Plinius rapacissimam & famelicam semper avem, nihil rapere umquam ex funerum serculis, qua veteres erant ad sepulchra afferre soliti: persuasi scilicet defunctorum animas eumdem tenere sensum, & iisdem